DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Radomiu.

Rocznik II. Część IX. Wydany i rozesłany 1 października **1916**.

190.

Exh. No: 33.288/16. A.

Obwieszczenie.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 23 kwietnia 1916 tyczące się wprowadzenia czasu letniego na rok 1916.

Na podstawie udzielonej mi Najwyższym Rozkazem najwyższej władzy cywilnej i wojskowej zarządzam na terenie okupowanym Polski znajdującym się pod zarządem wojskowym austyacko-węgierskim co następuje:

§ 1.

Na czas od 1. maja do 30. września 1916. zaprowadza się wyjątkową rachubę czasu (czas letni).

Dlatego 1-szy maja 1916 rozpoczyna się 30. kwietnia o 11. godzinie po południu teraźniejszej rachuby czasu, **a 30-ty września kończy się o 1. godzinie po północy według rachuby czasu zaprowadzonego tem roporządzeniem**.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie ma moc obowiązującą od dnia ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk m. p.
Marszałek polny.

Ogłaszając to rozporządzenie przypominam, że od dnia 1 października 1916 zostaje napowrót wprowadzony czas średnio-europejski. Polecam zatem dnia 30 września r. b. o godzinie 1 rano według teraźniejszej rachuby przesunąć zegary na godzinę 12.

191.

Objęcie urzędowania przez Szefa Krajowego Komisaryatu cywilnego.

Tajny Radca Szef Sekcyi Dr. Jerzy Madeyski, zamianowany Szefem Krajowego Komisaryatu cywilnego przy c. i k. Jeneral-Gubernatorstwie wojskowem w Lublinie, objął swój urząd dnia 4-go sierpnia 1916 r.

En 3723/16 F.

192.

Rozporządzenie Wojskowego Jenerał-Gubernatora z dnia 23. lipca 1916,

dotyczące wykonania monopolu spirytusowego i wódczanego.

Na podstawie §§ 2, 5 i 20 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 23 kwietnia 1916 Nr. 55 dz. rozp. zarządza się co następuje:

§ 1. Wyjątki z pod monopolu przywozu.

Z pod monopolu przywozu (§ 1 rop. Naczelnego Wodza Armii) wyjętą jest wódka, wprowadzona z Monarchii austro-węgierskiej, wyrobiona z owoców lub z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak etc.) jak również wódka wyrobiona na terenie okupowanym z owoców. Wprowadzona z pod monopolu wyjęta wódka podlega opłacie, którą pobrać należy równocześnie z należytością cłową, i wynosi przy stopniowości do 50 stopni Tralesa 50% stopy cłowej, a przy wyższej stopniowości 75% stopy cłowej. W tej opłacie objęte są rządowe opłaty komisowe.

§ 2. Ograniczenia sprzedaży do towarów monopolowych względnie przywiezionych.

Osoby upoważnione w myśl § 4 rozp. Naczelnego Wodza Armii do sprzedaży spirytusu lub wódki mogą sprzedawać tylko taki spirytus lub wódkę, które są wyjęte według § 1 z pod monopolu przywozu albo zostały nabyte od c. i k. Zarządu wojskowego lub też zostały wyrobione ze spirytusu lub wódki nabytych od c. i k. Zarządu wojskowego.

§ 3. Ustanowione przez c. i k. Zarząd wojskowy ceny nabycia i oddania spirytusu i wódki, ceny sprzedaży.

Producent odstępuje c. i k. Zarządowi wojskowemu spirytus lub wódkę w stanie surowym po 17'5 halerzy, w stanie oczyszczonym po 20 hal. od jednego stopnia wiadrowego alkoholu. Ilość i stopniowość oddanego płynu ustala się urzędownie w miejscach oddania, wyznaczonych przez c. i k. Zarząd wojskowy dla każdego producenta.

C. i k. Zarząd wojskowy odstępuje handlarzom spirytus lub wódkę po cenie, którą ustali Komenda obwodowa, zależnie od odległości siedziby handlarza od miejsca oddania w ten sposób, aby prowizya należąca się handlarzowi nie wynosiła więcej, jak 5% ceny sprzedaży. Cena sprzedaży ma być uiszczoną w monecie złotej, która przyjęta będzie według ogłoszonej każdorazowo jej wartości przyjęcia.

Cena sprzedaży wynosi 1 koronę 07½ halerza od jednego stopnia wiadrowego alkoholu.

Ta cena sprzedaży nie ma zastosowania do wódki, wyjętej według § 1 z pod monopolu przywozu, jak również do wódki, wyrobionej z nabytego od c. i k. Zarządu wojskowego spirytusu z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak etc.).

§ 4. O warunkach odbioru, oddania i sprzedaży.

Odbiór spirytusu lub wódki od producentów uskuteczniają tylko organy upoważnione do tego na podstawie dekretów, wydanych przez c. i k. Zarząd wojskowy.

Handlarzom odstępuje się spirytus lub wódkę tylko w stanie oczyszczonym o sile 50 lub 95% alkoholu w ilościach co najmniej jednego wiadra (12.299 litrów) i to w opieczętowaniach i w etykiety zaopatrzonych flaszkach o pojemności $^1/_{40}$, $^1/_{20}$ lub $^1/_4$ wiadra albo też w opieczętowanych beczkach lub innych naczyniach.

Oddanie do handlu uwidacznia się na flaszkach, beczkach, i innych naczyniach za pomocą etykiet i pieczęci, według formularzy dołączonych jako załącznik.

Przy sprzedaży muszą być ceny, po których się sprzedaje spirytus lub wódkę wyraźnie oznaczone na odnośnem naczyniu. Przy wyszynku uwidacznia się przez przybicie w lokalu szynkowym cenę za każdą ósmą część litra względnie za naczynie o mniejszej pojemności, w którem szynkuje się wódkę.

§ 5. O transporcie.

Każdemu transportowi spirytusu lub wódki powinno towarzyszyć urzędowe poświadczenie, że dokonywa się on albo w wykonaniu prawa monopolowego albo za zezwoleniem c. i k. Zarządu wojskowego.

Wyjęte z pod tego przepisu są transporty:

1) likieru, rosolisu, rumu, koniaku etc (§ 1 i 3 ustęp końcowy),

2) spirytusu lub wódki oddanych już do handlu przez c. i k. Zarząd wojskowy (§ 4 ustęp 2).

§ 6. O obowiązkach gorzelń, rafineryi i handlarzy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem lub sprzedażą spirytusu lub wódki mają przestrzegać przepisy i wskazówki, które wyda każdocześnie c. i k. Zarząd wojskowy co do sposobu wyrobu i obrotu, w sprawie napełnienia i rozlewania w naczynia, w sprawie oddawania i przyjęcia spirytusu lub wódki, wreszcie w sprawie obowiązku wykazywania się.

§ 7. O koncesyi do sprzedaży.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką upoważnia do nabywania i sprzedaży tych płynów w tych flaszkach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd wojskowy (§ 4 ustęp 2).

Koncesya na wyszynk upoważnia do nabywania tych płynów we wszystkich naczyniach, w których wydawane bywają przez c. i k. Zarząd wojskowy oraz do sprzedaży w naczyniach niezamkniętych (§ 8 rozp. Naczelnego Wodza Armii).

§ 8. O kontygencie dostawy.

Przedsiębiorcy zajęci wyrobem spirytusu lub wódki mają w terminie ogłoszonym przez Komendę okręgową podać roczną ilość ich wyrobu w najbliższej kampanii.

Po otrzymaniu tego doniesienia zawiadamia Komenda okręgowa w ciągu miesiąca na zarządzenie Wojskowego General-Gubernatorstwa przedsiębiorców o ilościach spirytusu lub wódki, które w odnośnym czasokresie ruchu będą przyjęte.

Przedsiębiorstwa, które dostarczyły w ciągu kampanii poniżej 90% tej ilości, którą dostarczyć były winne dla c. i k. Zarządu wojskowego, mogą być przez Komendę okręgową zamknięte o ile nie udowodnią, że dostarczenie odpowiadającej zgłoszeniu ilości było niemożliwem.

Ten paragraf nie ma zastosowania do wódki wyrobionej z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak etc.) jak również do wódki owocowej.

§ 9. Spirytus denaturowany.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do przywozu i sprzedaży spirytusu denaturowanego.

§ 10. Postanowienie przejściowe.

Do dnia 1 października 1916 mogą być zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w dniu obwieszczenia niniejszego rozporządzenia na składzie u przedsiębiorców zajmujących się wyrobem spirytusu lub wódki, oddane do handlu w stanie oczyszczonym po cenie oddania (§ 3 ustęp 2)

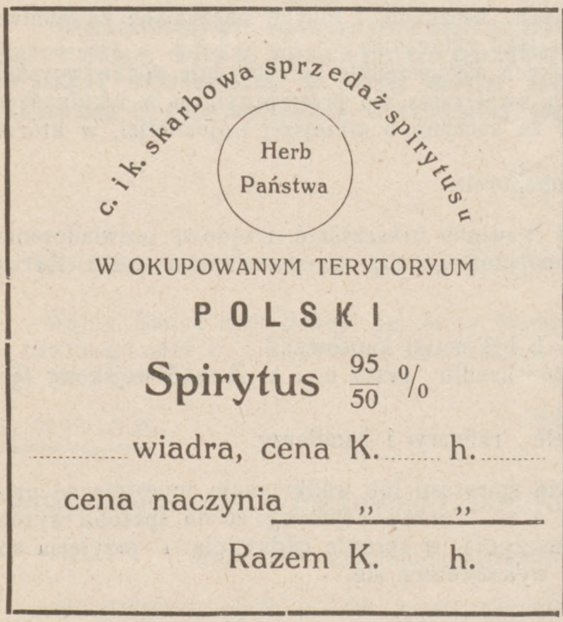
albo też na podstawie każdorazowego pozwolenia wojskowego Gen.-Gubernatorstwa i w stanie surowym wytrzymującym próbę 9 : 10 jeżeli zostanie uiszczoną od sprzedanej ilości opłata w wysokości 75 halerzy od jednego stopnia wiadrowego alkoholu.

Cena musi być uiszczoną w monecie złotej, którą przyjmie się według wartości przyjęcia każdorazowo ogłoszonej.

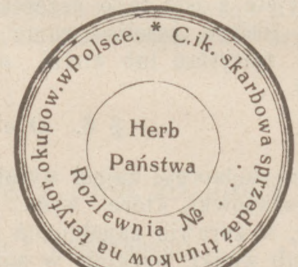
§ 11. Wejście w życie.

Postanowienia §§ 1, 2, 3, 6, 9 i 10 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia, zaś §§ 4, 5, 7 i 8 z dniem 1 października 1916 r.

Załącznik A.

193.

Obwieszczenie dotyczące uregulowania zużycia zboża i wyrobów młynarskich oraz aprowizacyi ludności.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11 czerwca 1916 dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61 i w uzupełnieniu zarządzenia c. i k. Gubernii Nr. W. A. 51483-16 zarządza się celem uregulowania zużycia zboża i wyborów młynarskich oraz aprowizacyi ludności, co następuje:

§ 1.

jako maksymalną ilość zboża która użytą być może przez ludność wyznacza się:

a) Dla producentów, ich rodzin, domowników i czeladzi 400 gramów (1 funt ros.) zboża na dzień i głowę;

b) Dla nieproducentów 250 gramów ($^5/_8$ funta ros.=20 lutów) zboża na dzień i głowę;

c) C. i k. Gubernia zastrzega sobie prawo wydania na wniosek odnośnych c. i k. Komend norm wyjątkowych dla zakładów leczniczych i dobroczynnych, dla ciężko pracujących robotników i t. d.

d) Na wyżywieniu inwentarza można użyć najwyżej 1 kg. owsa i 1 kg. jęczmienia na konia lub buhaja rozpłodowego.

§ 2.

Zaopatrzenie ludności w zboże i uregulowania zużycia zboża i wyrobów młynarskich do aprowizacyi powierza się powiatowym względnie miejskim Komitetom ratunkowym.

Komitety te odpowiadają za należyte przeprowadzenie aprowizacyi. Mają się one postarać o dostateczne środki pieniężne potrzebne do zakupna zboża i o odpowiednie magazyny do przechowania tegoż. Zaznacza się, że zapasy zakupione przez Komitety ratunkowe nie mogą być przechowywane razem ze zapasami Zarządu wojskowego.

§ 3.

Zboże potrzebne do aprowizacyi n a b y w a ć będzie:

a) Dla ludności mieszkającej w wielkich miastach i ogniskach przemysłowych a mianowicie, w miastach: Dąbrowie, Kielcach, Lublinie, Noworadomsku, Piotrkowie i Radomiu i w ogniskach przemysłowych w powiatach: Dąbrowa, Olkusz, Końsk i Opatów, Z a r z ą d w o j s k o w y, który z wyznaczonego kontyngentu dostarczy odpowiedniej ilości zboża Komitetowi ratunkowemu do rozdziału:

b) Dla ludności miasteczek i miejsc targowych nabywać będzie zboże Komitet ratunkowy (aprowizacyjny), któremu Komenda obwodowa na wniosek Rady rolniczej wyznaczy z ekskontyngentu odpowiedzialną ilość zboża i nakaże producentom oddanie tegoż.

Odbiór tych ilości zboża następować będzie z reguły u producenta po cenach unormowanych w § 8—11 rozporządzenia Nr. W. A. 51483·16.

Producenci obowiązani są oddać w stosownym czasie odpowiednią ilość zboża, wyznaczonego przez Komendę na cele aprowizacyi; odmowa sprzedaży tego zboża podlega tym samym karom, co niedostarczenie kontyngentu dla Zarządu wojskowego.

Komenda ma wspierać Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) przy nabyciu zboża przeznaczonego do aprowizacyi i w razie potrzeby użyć mu swej egzekutywy.

c) Ludność nierolnicza, mieszakająca na wsi, nabywać będzie zboże wprost u producentów na podstawie upoważnie do kupna wydanego przez Komitet ratunkowy.

Ludności nierolniczej zabronionem jest nabywanie i przechowywania zapasów zboża na dłuższy przeciąg czasu niż dwa miesiące. Większe zapasy zboża znalezione u ludzi nie będących producentami zostaną skonfiskowane.

§ 4.

Przepisy dotyczące mlewa dla konsumcyi prywa ej.

Wymielać wolno wyłącznie następujące rodzaje mąki:

M ą k a ż y t n i a n o r m a l n a (80% mąki, 16% otrąb, 4% na rozkurz).
M ą k a ż y t n i a r a z o w a (96% mąki, 4% na rozkurz).
M ą k a p s z e n n a n o r m a l n a (80% mąki, 16% otrąb, 4% na rozkurz).
M ą k a p s z e n n a w y b o r o w a lub grysik pszenny (I wyciąg—15%).
M ą k a p s z e n n a c h l e b o w a (II wyciąg 65%, mąka pszenna razowa).
M ą k a j ę c z m i e n n a n o r m a l n a (70%), krupy lub kasza jęczmienna (68%).

Młynom wolno przyjmować do mielenia tylko zboże należące do Komitetu lub do ludności wiejskiej i przemielać je na mąkę jednego z powyżej przepisanych typów.

Jako wynagrodzenie za mielenie w młynie można liczyć najwyżej 2 K. za zmielenie 100 kg. zboża na mąkę razową względnie 3 K. za zmielenie na mąkę innego typu. O ile zakupno zboża powierzonem zostanie przez Komitet młynowi, może mu być zatem przyznanem jeszcze osobne wynagrodzenie w kwocie 50 h. od 100 kg.

Każdy młynarz obowiązany jest prowadzić dokładną księgę, zawierającą wykaz właścicieli zboża przyjętego do zmielenia, rodzaj i ilość tegoż, oraz rodzaj i ilość mąki uzyskanej z tego zboża.

Komenda uprawnioną jest do czasowego zamknięcia młynów, które nie zachowują powyższych przepisów.

§ 5.

Ceny mąki.

Jako cenę podstawową za 100 kg. mąki loko młyn bez worka ustanawia się:

za mąkę żytnią normalną (80%)	39 K.	— h.
„ „ „ razową (96%)	35 „	— „
„ „ pszenną normalną (80%)	45 „	50 „
„ „ „ wyborową (15%—I. wyciąg) lub grysik pszenny	80 „	— „
„ „ „ chlebową (65%—II. wyciąg)	38 „	— „
„ „ „ razową (96%)	40 „	— „
„ „ jęczmienną normalną (70%)	44 „	— „
„ krupy lub kaszę jęczmienną (68%)	46 „	— „
„ otręby mieszane	18 „	— „

Do obliczenia powyższych cen przyjętem zostało wynagrodzenie za mielenie w kwocie 2 K. przy mące razowej 3 K., przy innych rodzajach mąki, oraz dodatek manipulacyjny w kwocie 50 h. od 100 kg. zboża.

Ceny te podwyższają się o rzeczywiste koszta transportu powstałe z przewiezienia zboża z miejsca produkcyi do młyna i przewiezienia mąki z młyna do miejsca zużycia tejże

Jako wynagrodzenie za transport liczyć należy 10 h. za 1 km. i 100 kg. zboża lub mąki, przy złych warunkach komunikacyjnych wyjątkowo 15 h.

Prócz tego może doliczać Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) do ceny tytułem kosztów ogólnych co najwyżej:

2 K. 50 h. od 100 kg. mąki względnie
2 K. — h. od 100 kg. zboża
1 K. — h. od 100 kg. otrąb.

W tych kosztach ogólnych mieści się już należytość za wypożyczenie worka.

Zarobek przy drobnej sprzedaży może wynosić najwyżej 2 hal. na funcie, (5 hal. na kilogramie).

§ 6.

Rozdział wyrobów młynarskich, względnie ziarna dla koni

mają Komitety ratunkowe (aprowizacyjne) przeprowadzać zasadniczo na podstawie wykazów (kart na chleb, mąkę, ziarno na paszę). Komitety winny prowadzić dokładne listy zawierające wykazy oddanych kart, oraz dokładną rachunkowość. Księgi rachunkowe muszą być na żądanie władz przedłożone tymże do kontroli.

§ 7.

Wyrób chleba.

Celem zaoszczędzenia zapasów należy przy wyrobie chleba używać 10% domieszki mąki jęczmiennej, ziemniaków lub mączki ziemniaczanej. Przy obliczaniu ceny chleba należy przyjąć za podstawę, iż ze 100 części mąki uzyskuje się 140 części chleba, przyczem należy uwzględnić przyjęty w danej okolicy zarobek piekarza.

§ 8.

Ceny mąki ustanowione w § 5, oraz ceny ustanowione dla sprzedaży mąki i chleba obliczone na ich podstawie obowiązują do 30 listopada. Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) winien przedłożyć Komendzie obwodowej do zatwierdzenia wykaz cen mąki i chleba, zestawiony na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia, a to zarówno dla sprzedaży w większych ilościach (sklepom i piekarzom) jak i dla sprzedaży detalicznej. Ten wykaz cen musi być umieszczony w każdym sklepie sprzedającym mąkę lub chleb i Komitet winien dopilnować surowego przestrzegania cen przepisanych tym wykazem. Wobec nierównych kosztów transportu mogą być ceny mąki i chleba w różnych miejscach tego samego powiatu różne.

§ 9.

Spożytkowanie otrąb.

Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) dysponuje otrębami, uzyskanemi przy zmieleniu zboża przeznaczonego na aprowizacyę z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie dostarczających zboże do aprowizacyi. Otręby te należy sprzedawać jako paszę dla inwentarza, będącego własnością ludności, którą Komitet ma zaopatrywać, albo też rolnikom danego powiatu.

Powyższe obwieszczenie podaje się do publicznej wiadomości.

E. Nr. 503. L. A.

194.

Obwieszczenie.

Rozporządzenie o obrocie ziemniakami.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11-VI 1916 (Dz. rozp. c. i k. wojskowego Zarządu w Polsce L: 61) i W. G. G. E. V. l: 81586 zarządza się:

I. Ziemniaki do użytku.

1. Obrót ziemniakami w obrębie obwodu nie podlega żadnym ograniczeniom.
2. Sprowadzanie ziemniaków z innego obwodu jest dozwolone tylko za pozwoleniem centrali do zużytkowania zbiorów przy c. i k. Wojskowym General-gubernatorstwie.

S u s z a r n i e

Suszarnie są upoważnione kupować ziemniaki we własnym obwodzie bez ograniczenia, jednak pod warunkiem wyłącznego przerabiania na produkty suche.

K r o c h m a l n i e.

Krochmalnie są upoważnione do skupywania ziemniaków we własnym obwodzie i tylko dla własnego przedsiębiorstwa oraz przerabiania tychże.

F a b r y k i s y r o p ó w.

Fabrykom syropów skupywanie ziemniaków jest zakazane.

P r z e m y s ł s p i r y t u s o w y.

Gorzelnie mogą przerabiać tylko własne ziemniaki. Skupywanie innych ziemniaków jest zakazane.

Prowadzenie przemysłowe przedsiębiorstw wymienionych w § II punkt 2—4 będzie uregulowane osobnem rozporządzeniem.

W y w ó z z i e m n i a k ó w z o k r ę g u w o j s k o w e g o G e n e r a ł - g u b e r n a t o r s t w.

Ziemniaki przeznaczone do wywozu będą skupywane przez upoważnionych ajentów centr. i dla zużytkowania zbiorów przy wojskowym Generał-gubernatorstwie. Inny wywóz jest zakazany.

C e n y:

Dla celów aprowizacyi i konsumu w obrębie wojskowego Generał gubernatorstwa są ważne swojego czasu w każdym obwodzie ogłoszone ceny podstawowe jako ceny maksymalne. Dla celów przemysłowych i wywozu do Monarchii są ważne swojego czasu między skupującym a producentem umówione ceny.

P o s t a n o w i e n i a k a r n e:

Przekraczający te przepisy będą karani grzywną do 5000 koron, albo aresztem do 6-ciu miesięcy.

Z a k a z a n e i n t e r e s a, m o c w s t e c z n a.

Postanowienia § 11 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11 czerwca 1916 L: 61 mają zastosowanie do ziemniaków. To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Exh. No: 32.641/16. A.

195.

O b w i e s z c z e n i e.

O zakazie przerabiania w przemyśle jęczmienia.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11 czerwca 1916 No: 61 zarządza się co następuje:

1) Przerabianie jęczmienia i innego zboża w słodowniach i browarach zakazuje się aż do odwołania.

2) Urządzenia fabryczne tych przemysłów należy urzędownie natychmiast zamknąć.

Przekraczający to rozporządzenie będą karani po myśli przepisów rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15 czerwca 1916 XXIII § 10, 11 i 12.

196.

Obwieszczenie o zajęciu siana.

Według rozporządzenia c. i k. Jen.-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie podlegają zbiory siana z roku 1916 częściowemu zajęciu i mają być sprzedawane tylko c. i k. Komendzie obwodowej.

Zajęciu nie podlegają 2 centnary metryczne siana na każdego konia i bydlę u danego właściciela i cały drugi zbiór (potraw). Źrebięta i cielęta należy zaliczać przy wymiarze do zwierząt dorosłych.

Gminy mają przedtem dobrowolnie zgłosić swoje nadwyżki siana rolniczemu oddziałowi przy c. i k. Komendzie obwodowej, poczem zostanie im oddana prasa do ściskania siana.

Cena za centnar metryczny prasowanego siana wynosi 8 koron. Drut do wiązania prasowanego siana wydaje c. i k. Komenda obwodowa bezpłatnie. Dostawa do prasy ma być bezpłatna, odwóz zaś od prasy do stacyi kolejowej zostanie zapłacony.

Nr. 448 L. A.

197.

Obwieszczenie.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11 czerwca 1916 (Vdg. Bl. C. i K. M. V. w Polsce № 61) i W. J. G. W. G. № 51483/16 postanawia się:

Wszelki przewóz zboża i produktów mącznych bez specjalnego zezwolenia c. i k. Komendy obwodowej, lub przynależnego posterunku Żandarmerji jest zabroniony.

Niestosujący się do powyższego rozporządzenia zostaną karani grzywną do 5000 Kor., lub aresztem do 6-ciu miesięcy, a zatrzymane zboże, lub produkt mączny ulegnie konfiskacie:

E. V. Nr. 80326.

198.

Obwieszczenie.

Handel makiem.

Odnośnie do § 4 i 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 17 czerwca 1916 № 61 (Dziennik rozporządzeń c. i k. M. V. w Polsce № XXIII) postanawiam.

§ 1. Zajęcie

Wszystek mak, bez różnicy, czy pochodzi z własnego zasiewu, czyli z zasiewu, dostarczonego przez Komendę obwodową zostaje zajętym.

§ 2. Handel i przewóz.

Zabrania się wszelkiego handlu makiem i przewozu tegoż.

§ 3. Odbiór.

Producenci obowiązani są całą ilość maku sprzedać osobom, upoważnionym do tego przez c. i k. Generalną Gubernię w Lublinie, po cenach ustanowionych w § 4. Maku na zasiew nie wolno zatrzymywać.

§ 4. Cena.

Za 100 kg. maku, loco Radom, płaci się 145 Koron.

§ 5. Postanowienia wykonawcze.

Ilość maku, potrzeba na nasienie, zostanie dostarczoną przez c. i k. Komendę Obwodową na wiosnę 1917 r.

§ 6.

Wszelkie interesy, zawarte wbrew temu postanowieniu są nieważne.

Karze podlegają tak kupcy nieupoważnieni do handlu makiem, jak również pośrednicy. Zatrzymany mak, wskutek nie stososowania się do powyższych przepisów ulegnie konfiskacie.

Nie stosujący się do powyższych przepisów zostaną ukarani grzywną do 5000 Koron, albo aresztem do 6-ciu miesięcy, oprócz kary aresztu może być nałożona grzywna do 3000 Koron.

Rozporządzenie powyższe wchodzi w życiu z dniem ogłoszenia.

M. G. G. H. Nr. 49269/16.

199.

Zwalczanie wścieklizny.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 8 Sierpnia 1916.

§ 1. Wszystkie psy liczące ponad 8 tygodni mają wójtowie w miastach magistratu utrzymywać w ewidencyi z wymienieniem nazwiska i zawodu właściciela, oraz opisem maści gatunku, rodzaju i przeznaczenia psa.

§ 2. Psy o ile nie znajdują się w miejscu zamkniętem, mają być trzymane dniem i nocą na łańcuchu, albo muszą być zaopatrzone w kaganiec, uniemożliwiający kąsanie. Przymus kagańcowy odnosi się także do psów prowadzonych na liniewce.

§ 3. Do lokali publicznych (kawiarń, restauracyj, lokali urzędowych) tudzież miejsc w których gromadzi się większa ilość ludzi (parki miejskie miejsca wycieczkowe i t. p.) nie wolno psów pod żadnym warunkiem ze sobą wprowadzać.

§ 4. Wypuszczanie kotów poza obręb zabudowań i podwórzy jest zabronione.

§ 5. Psy chodzące samopas, oraz te, co do których powyższe przepisy nie są przestrzegane, mają być przez rakarza, a gdzie takiego niema, przez organy bezpieczeństwa publicznego zabijane, albo jeżeli to jest łatwem i bez narażania się na niebezpieczeństwo możliwem, wyłapane.

Psy schwytane należy zabijać po upływie 24 godzin, o ile w tym terminie właściciel psa nie zawiadomi o wniesieniu prośby o jego wydanie (§ 6), nie zobowiąże się do ponoszenia kosztów przechowania, pielegnowania i wywiezienia psa i nie złoży na ten cel odpowiedniej kaucyi. Zabicia psa należy wtedy zaniechać, jeżeli chodzi o psy młode, silne, mierzące w łopatce co najmniej 56 cm. wysokości i nie wykazujące żadnych widocznych wad. W takim wypadku należy zawiadomić Komendę obwodową, która po uprzedniem zbadaniu psa przez obwodowego lekarza weterynaryjnego zarządzi odesłanie go do uzupełniającego zakładu psów wojennych w Puławach, lub też jego zabicie.

Właściciel, którego pies został schwytany i zabrany dla celów wojskowych nie może rościć sobie żadnego prawa do odszkodowania.

Koty wałęsające się poza obrębem zabudowań i podwórzy należy zabijać.

§ 6. Wydanie schwytanych psów może nastąpic tylko wyjątkowo, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, za zezwoleniem c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego i to pod warunkiem, że pies przez czas który oznaczy obwodowy lekarz weterynaryjny. będzie na koszt właściciela trzymany pod strażą i weterynaryjną obserwacyą, oraz że przeciw wydaniu nie przemawiają żadne inne powody.

Niezależnie od ewentualnego ukarania właściciela po myśli § 11, można wydanie psa uczynić zawisłem od złożenia odpowiedniej kwoty na cele dobroczynne.

Aż do zabicia psa względnie rozstrzygnięcia podania o wypuszczenie, należy schwytane psy trzymać w stosownem miejscu, odosobnionych klatkach, lub tak je uwiązać, aby się wzajemnie nie mogły kąsać i na koszt właściciela odpowiednio je pielegnować i żywić.

§ 7. Komendy obwodowe są upoważnione do wystawiania odpowiednich pozwoleń dla używanych do strzeżenia, polowania, psów owczarskich i tym podobnych, na podstawie których to pozwoleń psy takie są czasowo zwolnione od przymusu kagańcowego, względnie od przymusu uwięzi.

§ 8. Pozwolenia wyjątkowe są ważne tylko na czas specyalnego użycia psa, a zatem dla psów używanych do strzeżenia, dopokąd znajdują się w ogrodzonych zabudowaniach, ogrodach, podwórzach, składach, z których nie mogą umknąć; dla psów myśliwskich i owczarskich tylko podczas polowania, względnie użycia w czasie paszenia zwierząt.

§ 9. Sprowadzanie psów na obszar Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego może tylko nastąpić na podstawie udzielonego przez nie zezwolenia.

§ 10. Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do wszystkich psów będących prywatną własnością, tak osób prywatnych jak wojskowych.

§ 11. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, karane przez c. i k. Komendę obwodową według postanowień rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 19 lipca 1915, dziennik rozporządzeń L 30 grzywną do 2000 K., lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 12. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku urzędowym c. i k. Komendy obwodowej w Radomiu i obowiązuje w miejsce zarządzeń wydanych dotychczas przez Komendę obwodową.

200.

Ubezpieczenie budynków od ognia.

(Reskrypt Jeneralnego Gubernatorstwa z 13/III 1916 A. Nr. 11950).

Rozporządzeniem z dnia 13 marca 1916 A № 11950 pozwoliło c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe Towarzystwu wzajemnych ubezpieczeń budynków od ognia w Warszawie prowadzić istniejące w Polsce przymusowe ubezpieczenie budynków od ognia także na obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie.

W Lublinie utworzona będzie reprezentacya głównego Zarządu w Warszawie, która kierować będzie agendami Towarzystwa na obszarze administracyjnym Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Premie pobierane od ubezpieczonych będą ściągane przy udziale urzędów gminnych i składane do kasy obwodowej.

Działalność Towarzystwa stać będzie pod kontrolą c. i k. Zarządu wojskowego.

Nazwiska urzędników obwodowych zarządów Towarzystwa ogłaszane będą w dzienniku urzędowym.

201.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 7-go sierpnia 1916 r.

Utworzenie Rady Szkolnej Gubernialnej.

Na podstawie zezwolenia Naczelnej Komendy armii zarządza się co następuje:

§ 1.

Celem udzielania dorady Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu w zakresie szkolnictwa, wychowania i nadzoru szkolnego ustanawia się „Radę Szkolną Gubernialną".

§ 2.

Rada Szkolna Gubernialna będzie rozpatrywać wszystkie sprawy, dotyczące szkolnictwa, wychowania albo nadzoru szkolnego w całym Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, tudzież, te które Jenerał-Gubernator wojskowy w poszczególnych wypadkach Radzie do rozpatrzenia przeznaczy.

Wobec tego należy ze spraw, dotyczących szkolnictwa, wychowania i nadzoru szkolnego, do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej w szczególności wydawanie opinii co do:

a) rozporządzeń i okólników, które ma wydać Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe;

b) rocznych preminarzy;

c) planów normalnych, książek szkolnych, środków i pomocy naukowych;

d) zakładania, dalszego prowadzenia, rozszerzania i zamykania szkół i zakładów wychowawczych;

e) subwencyonowania prywatnych zakładów naukowych i wychowawczych.

Rada Szkolna Gubernialna może także z własnej inicyatywy przedkładać wnioski i opinie Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu.

§ 3.

Przewodniczącym Rady Szkolnej Gubernialnej jest szef Cywilnego Komisarjatu krajowego.

Członkami Rady Szkolnej Gubernialnej są:

a) trzej zastępcy Kościoła katolickiego, po jednym zastępcy protestanckiego i izraelickiego Stowarzyszenia religijnego;

b) czterej znawcy szkolnictwa;

c) po jednym zastępcy miast Kielc, Lublina, Piotrkowa i Radomia;

d) sześciu zastępców Centralnego Komitetu ratunkowego;

e) jeden zastępca Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna".

Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego organy nadzoru szkolnego przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, tudzież zastępcy władzy wyznaczeni w poszczególnych wypadkach mają brać udział w obradach i uzasadniać projekty Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, będące przedmiotem obrad. Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego jest zastępcą Przewodniczącego i wykonuje tegoż prawa w razie jego nieobecności.

§ 4.

Zastępców wymienionych w § 3. lit. *a)* mianuje Jenerał-Gubernator wojskowy a mianowicie: zastępców Kościoła katolickiego po porozumieniu się z biskupami w Kielcach, Sandomierzu i Lublinie, zastępcę protestanckiego Stowarzyszenia religijnego po porozumieniu się z ewangielicko-augsburskim superintendentem w Lublinie, zastępcę izraelickiego Stowarzyszenia religijnego

po poruzumieniu się z izraelickiemi gminami wyznaniowemi w Kielcach, Lublinie, Piotrkowie i Radomiu.

Znawców zawodowych wymienionych w § 3 lit *b)* mianuje Jenerał-Gubernator wojskowy na podstawie wniosków Centralnego Komitetu ratunkowego w Lublinie. Wnioski mają być Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu przedłożone w ten sposób, że dla każdego z czterech znawców należy we wniosku przedstawić trzy osoby.

Zastępców wymienionych w § 3 lit. *c)* ma delegować reprezentacya gminy miasta a w razie jej braku Miejski Komitet ratunkowy.

Zastępców wymienionych w § 3 lit. *d.* deleguje Centralny Komitet ratunkowy z pomiędzy swych członków; albo też z grona stojących poza nim rzeczoznawców.

Zastępcę wymienionego w § 3 lit. *e)* deleguje centralne biuro Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna" w Lublinie.

Delegowanie zastępców wymienionych w § 3 lit. *c)*, *d)*, *e)*, musi uzyskać zatwierdzenie Jenerał-Gubernatora wojskowego.

Gdyby w przeciągu czterech tygodni po odnośnem wezwaniu ze strony Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego nie wpłynęło oświadczenie biskupa, superintendenta, gmin wyznaniowych, albo Centralnego Komitetu ratunkowego, względnie nie zostały przedstawione osoby przez przedstawicielstwo gmin miejskich, Miejskich Komitetów Ratunkowych, Centralnego Komitetu ratunkowego albo centralnego biura Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna", wtedy Jenerał-Gubernator wojskowy mianuje odpowiednią ilość członków, którzy w takim razie mają być zastępcami tychsamych lub zbliżonych kół społecznych.

§ 5.

Rada Szkolna Gubernialna zbiera się na zaproszenie Przewodniczącego. Opinie zapadają na podstawie absolutnej większości głosów obecnych członków (§ 3 lit a–e). Przewodniczący nie głosuje, może atoli rozstrzygać w razie równości głosów.

Protokolanta wyznacza Jenerał-Gubernator wojskowy.

§ 6.

Za zgodą Jenerał-Gubernatora wojskowego może Rada Szkolna Gubernialna powierzyć opracowywanie opinii i przedkładanie sprawozdań także osobom, które do Rady Szkolnej nie należą.

§ 7.

Zarządzenia i rozstrzygnięcia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w sprawach, należących do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej, które z powodu nagłości załatwiono bez wysłuchania opinii Rady, mają być podane do wiadomości Radzie Szkolnej Gubernialnej na najbliższem posiedzeniu.

§ 8.

Członkom Rady Szkolnej Gubernialnej, mieszkającym poza siedzibą Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, należy się za jazdę na posiedzenia i z powrotem zwrot wydatków poniesionych na podwody i na jazdę koleją (II klasa) oraz dzienne dyety w wysokości dwudziestu koron za każdy dzień posiedzenia, oraz za każdy pełny dzień podróży.

§ 9.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej mogą się przekonywać o stanie i prowadzeniu szkół publicznych i prywatnych przez osobiste spostrzeżenia; wnioski oparte na podstawie tych spostrzeżeń należy piśmiennie przedkładać Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu. O ile członkom tym nie powierzono obowiązku wykonywania nadzoru szkolnego ze strony właściwej Komendy, to mają się ograniczyć do przedkładania tych wniosków. Nie wolno im natomiast dawać kierownikom szkół, nauczycielom i organom nadzorczym żadnych wskazówek, któreby mogły mieć pozór zarządzeń urzędowych.

§ 10.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej mają zachować jaknajściślejszą tajemnicę co do przebiegu obrad. Zachowanie tego obowiązku przyrzekają przy wstąpieniu przez podanie ręki Przewodniczącemu.

§ 11.

Jenerał-Gubernator wojskowy może poszczególnych członków usunąć od sprawowania ich czynności, albo rozwiązać całą Radę Szkolną Gubernialną.

§ 12.

Jeneral-Gubernator wojskowy tworzy na wniosek Rady Szkolnej Gubernialnej z dwu lub trzech członków Wydział Rady Szkolnej Gubernialnej. Przewodniczącym Wydziału jest Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. W skład Wydziału wchodzi od wypadku do wypadku wyznaczony jeszcze jeden urzędnik Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Wydział ma współdziałać w przygotowywaniu spraw, które mają być podane pod obrady Rady Szkolnej Gubernialnej.

§ 13.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

E. Nr. 30296/16 Z. K.

202.

Posługiwanie się psami policyjnymi.

C. i k. Komendzie obwodowej w Radomiu przydzielono psa policyjnego, który może być używany przez c. i k. Posterunki żandarmerji obwodu radomskiego przy ciężkich przestępstwach kryminalnych.

Jeżeli przeto zdarzy się zbrodnia do której wyświetlenia użycie psa policyjnego jest wskazane poszkodowani mają zwrócić się do najbliższego c. i k. Posterunku żandarmeryi.

Aż do przybycia psa policyjnego musi miejsce czynu pozostać szczelnie zamknięte. Szczególną uwagę należy zwracać na drzwi, okna, również w domu pozostawione rzeczy i ewentualne ślady nóg przestępcy i pilnować, aby nikt obcy tam nie wchodził i przez poruszanie tych przedmiotów śladów przestępcy na nich nie zatarł.

Aby przy ewentualnym użyciu psa policyjnego uniknąć zgromadzenia się ciekawych, należy jego sprowadzenie w miarę możności zachować w tajemnicy.

203.

Zakaz przewożenia podczas podróży do Monarchii i za granicę książek, pism i t. p.

W myśl rozkazu Naczelnego Wodza armii E. Nr. 11.000 ex 1916 zabrania się stanowczo każdemu podróżującemu wszelkiego przewożeniu pism, książek, druków, planów, fotografii, film i t. p. do Monarchii, do obszaru okupowanego przez Państwo Niemieckie jak i do neutralnej zagranicy. Przesyłka tego rodzaju przedmiotów może nastąpić tylko przez pocztę.

Organy straży granicznej mają te przedmioty konfiskować i postąpić z nimi według właściwych przepisów.

En. 31619/1916a.

204.

Obwieszczenie.

Od dzisiaj c. i k. Komenda obwodowa nie będzie więcej wydawała ani pozwoleń wywozu ani przywozu na skóry uznane za wolne do handlu. Pozwolenia takie ma prawo wydawać jedynie centrala materyałów surowych przy wojskowym jeneralgubernatorstwie w Lublinie i tam też należy wnosić pisemne podania.

205.

Obwieszczenie.

Wszystkie środki żywności tak znajdujące się w sklepach, jak na wystawach, jak również na targach mają być zaopatrzone tabliczkami, na których ma być uwidoczniona waga (rosyjskie funty) albo też ilość (od sztuki) i cena (w koronach) we wielkich liczbach.

Restauracje, gospody i inne przedsiębiorstwa zajmujące się sprzedażą potraw są obowiązane codziennie na widocznem miejscu wystawić kartę potraw z cenami w niemieckim i polskim językach.

Niestosujący się do tych przepisów będą karani zamknięciem przedsiębiorstwa przemysłowego.

Obwieszczenie to wchodzi natychmiast w życie.

Exh. 32.041/16.

206.

Obwieszczenie.

o ustanowieniu pasu granicznego w obwodzie radomskim od strony niemieckiego terenu okupacyjnego.

I.

Wzdłuż prawego brzegu Pilicy ustanawia się dla obwodu radomskiego 5 klm. szerokości pas jako pas graniczny, pas ten graniczny obejmuje miejscowości podane w poniżej znajdującym się wykazie.

C. i k. Komenda straży skarbowej	Gmina	Miejscowość
Brzeście	Stromiec	Andrzejów, Brześć, Budy Augustowskie, Budy Brankowskie, Budy Bejkowskie, Ignacówka, Ksawerów Nowy, Ksawerów Stary, Niedabył, Piotrusin, Pieróg, Pokrzywno, Stara Wieś, Stachów, Stromiec, Szczyty, Szczyty Majehof, Ugajnik, Wincentów, Wola Stromiecka, Zabagno, Zachmiel.
Białobrzegi	Białobrzegi	Białobrzegi, Sucha, Suski Młynek, Panaczek.
Borki	Borki	Borki Stawskie, Borki Jasieńskie, Jasionna, Jeruzal, Klamy Jasiońskie, Korzeń. Kożuchów, Mikówka, Redlin, Turno, Witaszyn, Wólka Kożuchowska.
Wyśmierzyce	Radzanów	Olszowa, Romanów, Paprotno, Wyśmierzyce.
Ulaski stam.	Potworów	Borowina, Kostrzyn, Ulów, Waliska.
	Radzanów	Górki, Grzmiąca, Kozłów, Sokół, Bugaj, Ulaski Grzmiąckie, Ulaski Stamirowskie, Wyśmierzyce.

II.

Każdy kupiec zamieszkały w tym pasie jest obowiązany wszystkie u niego zamagazynowane towary, które podlegają monopolowi, zajęciu albo zakazowi wywozu po myśli §§ 1 i 2 rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z 15. grudnia 1915. Nr. Dz. rozp. 47 zgłosić za przedłożeniem potwierdzenia wystawionego przez sprzedawcę towaru najbliższej Komendzie c. i k. straży skarbowej, która wyda poświadczenie o dokonanem zgłoszeniu. Przewidziane w punkcie III pozwolenia przewozu nie uwalniają od tego obowiązku.

III.

Ci handlarze, którzy chcą przewozić wspomniane towary z austryacko-węgierskiego terenu okupowanego do tego pasa granicznego muszą zwrócić się o wystawienie pozwolenia przewozu do c. i k. Komendy straży skarbowej w Radomiu, ul. Lubelska Nr 63, albo w Jedlińsku podając rodzaj i ilość towarów,

IV.

Handlarze którzy chcą przewozić towary z miejsca na miejsce w obrębie pasu granicznego muszą również postarać się o pozwolenie przewozu u najbliższej Komendy c. i k straży skarbowej.

V.

Przewóz towarów w pasie granicznym bez pozwolenia przewozu jest dozwolonym tylko w następujących wypadkach:

1. przy przewozie dla celów Zarządu wojskowego lub wojska o ile ten cel zostanie wykazany.
2. przy zwózce żniwa i uprawie pól co do tych produktów rolniczych które muszą być przewiezione z pól lub na pola.
3. przy przewozie towarów przez osoby prywatne wyłącznie tylko dla własnego użytku w ograniczonej ilości i z wyłączeniem jakiegokolwiek celu handlowego.

Następujące ilości uważa się za dozwolone:

a) spirytus do 1, litra,
b) nafta do 5 litrów,
c) cukier do 5-ciu funtów,

VI.

Przewóz towarów w nocy w pasie granicznym jest zasadniczo wzbroniony (Rozp. c. i k. Komendy obwodowej z 11. kwietnia 1916. Nr. 11.626 z 1916. Z, K.)

Dla przewozu ustanawia się następujące godziny:

w miesiącach od października do 1. maja od 6-ej rano do 7-mej wieczór.

w miesiącach od maja do 1, października od 5 ej rano do 9-ej wieczór:

C. i k. Komenda straży skarbowej w Radomiu ul. Lubelska Nr. 63 i w Jedlińsku będzie umieszczać na pozwoleniach przewozu w wypadkach wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących klauzulę zezwalającą na przewóz nocny.

VII

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane o ile nie mają zastosowania postanowienia rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z 15. grudnia 1915. Dz. rozp. Nr. 47. albo przepisy o monopolu, po mysli rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z 19 sierpnia 1915. Dz. rozp. Nr. 30. grzywną do 2000 koron albo aresztem do 6-ciu miesięcy.

W wypadkach niedozwolonego wywozu towarów z austryacko-węgierskiego obszaru okupowanego można po myśli § 7. rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z 15. grudnia 1915. Dz. rozp. Nr. 47. orzec przepadek towarów, które stanowią przedmiot orzeczenia karnego.

Przy uzasadnionem podejrzeniu przemytnictwa może c. i k. Żandarmerya i c. i k. Straż skarbowa towary i. t. d. które bez pozwolenia przewozu w obrębie pasu granicznego były przewożone odebrać i na razie przechować. w celu zabezpieczenia późniejszego dochodzenia karnego.

VIII.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 15. października 1916.

Nr. 105 Z. K.

207.

Ostrzeżenie.

Ponieważ wypadki ucieczki jeńców wojennych na terenie okupacyjnym austr.-węg. w ostatnich czasach znowu się częściej powtarzają, przypomina się następujące ostrzeżenie w myśl reskryptu W. Generalnego Gubernatorstwa B. Pr. Nr. 8718/16 z dnia 11. Sierpnia 1916.

Z ucieczką jeńców wojennych połączone jest znaczne niebezpieczeństwo i szkoda dla własnej armii.

Kto jeńcom wojennym — będąc świadomy tej szkody — w ucieczce dopomaga, popełnia zbrodnię przeciw sile zbrojnej Państwa z § 327 Wojskowej Ustawy Karnej.

Zbrodnia ta podlega postępowaniu doraźnemu i karaną jest stosownie do tego śmiercią przez powieszenie.

Dla tego ostrzega się każdego pod zagrożeniem następstw ustawowych przed przyjmowaniem na mieszkanie jeńców wojennych, oraz także ze względu na to, iż jeńcy wojenni i szpiedzy najczęściej chodzą w ubraniu cywilnem—obcych, stale nie zamieszkałych osób, a to zarówno bez zezwolenia jak i też bez doniesienia władzy wojskowej lub miejscowej; następnie przed dawaniem im pożywienia, a wreszcie przed ułatwianiem tymże osobom ucieczki przez wskazywanie im drogi, dawanie ubrania, celem przebrania się lub też w jakikolwiek inny sposób.

208.

Obwieszczenie.

Z dniem 1. września 1916. roku otworzono w Jedlińsku (obwód radomski) urząd pocztowy etapowy II klasy.

Według obowiązujących przepisów zakres działania nazwanego urzędu pocztowego etapowego jest ograniczony.

Nadawać można: zwyczajne (otwarte) listy, kartki korespondencyjne, druki i próbki towarowe.

Odbierać można: zwyczajne (otwarte) listy, kartki korespondencyjne, druki i próbki towarowe.

Do okręgu nowego urzędu pocztowego należą gminy: Jedlińsk, Błotnica i Wielogóra wraz z należącemi do nich miejscowościami i osadami i t. d.

209.

Trybunał radczy.

Uchwała z 5. września 1916 Pras. O. 320/15/16 upoważnia pomocnika adwokata przysięgłego Szymona Muliera w Radomiu zamieszkałego do prowadzenia spraw w Trybunale sądowym w Radomiu, a to do dnia 1. stycznia 1917 r. i wydaje mu się jednocześnie odnośne świadectwo.

210.

Obwieszczenie.

Do robót rolnych w jesieni i zimie potrzeba w Monarchii austro-węgierskiej wielkiej ilości robotników rolnych.

Warunki pracy są bardzo dobre.

Nad dotrzymaniem warunków pracy czuwać będą Rządy Monarchii.

Robotnicy!

Nadarza się dla Was i dla rodzin Waszych sposobność zabezpieczenia sobie utrzymania na jesień i zimę!

Stosunek pracy trwa od 20. września 1916. do 15. marca 1917. Powrót do domu na 20. marca zapewniony. Przed wyjazdem dostaje każdy robotnik 5 K. nagrody; podróż do miejsca przeznaczenia i napowrót bezpłatna.

Dalej otrzymuje każdy robotnik pełny wikt podczas całej podróży i w czasie trwania stosunku pracy.

Przyzwoite pomieszczenie i opał do gotowania.

Tytułem zarobku za rzeczywisty 12-godzinny czas pracy otrzymają robotnicy dziennie prócz wiktu:

a) mężczyźni i silni chłopcy 1 Koronę,

b) kobiety, dziewczęta i chłopcy 1.60 Koronę.

Pilni robotnicy otrzymają prócz tego przy powrocie do domu premię w wysokości 5 Koron.

Robotnicy! Korzystajcie więc ze sposobności, aby zabezpieczyć się od głodu i zimna w tak ciężkich czasach i zgłaszajcie się do robót rolnych do Monarchii austro-węgierskiej. Zgłoszenia przyjmuje każdego dnia obwodowy Urząd pośrednictwa pracy, budynek c. i k. Komendy obwodowej drzwi Nr. 10.

E. Nr. 33.144/16.

211.

Roki Urzędowe.

W najbliższym czasie odbędą się następujące roki urzędowe.

Dnia 6. października i 24. listopada w Białobrzegach dla gmin: Białobrzegi, Stromiec i Radzanów.

Dnia 13. października i 1 grudnia w Rudzie Wielkiej dla gmin: Wierzbica, Rogów, Kowala i Orońsk.

Dnia 20 października i 7. grudnia w Przytyku dla gmin: Przytyk, Potworów i Zakrzew.

Dnia 27. października i 15 grudnia w Skaryszewie dla gmin; Skaryszew, Zalesice, Kuczki i Gembarzew.

Dnia 3. listopada i 22. grudnia w Wolanowie dla gmin; Wolanów i Wieniawa.

Dnia 10. listopada w Jedlińsku dla gmin: Jedlińsk, Błotnica, Kozłów i Wielogóra.

Dnia 17. listopada w Radomiu dla gmin: Radom i Gzowice.

Roki urzędowe rozpoczynają się o godzinie 10. przed południem w budynkach urzędów gminnych, a w Radomiu w c. i k. Komendzie obwodowej drzwi Nr. 7.

Na rokach Urzędowych mają się jawić wszyscy wójci, sołtysi i pisarze gminni pod karą 100 rubli.

Każdemu innemu wolno wziąść udział w rokach.

Każda gmina ma dostarczyć odpowiedni lokal, a właściwy posterunek c. i k. Żandarmeryi jednego żandarma do asystencyi.

K. 312/2/16.

212.

List gończy.

Jan Czyżewski, oskarżony o zbrodnię nieuprawnionego posiadania i przechowywania broni zbiegł z końcem lipca 1916 r. ze swego miejsca, Goryń, gm. Jedlińsk i dotąd nie został jeszcze wyśledzony.

Jan Czyżewski urodził się w Lisowie gm. Jedlińsk, tamże jest przynależny, ma lat 27, rel. rzymsko-kat., żonaty, ojciec 1 dziecka, jest synem Antoniego Czyżewskiego i Maryanny z domu Pochelskiej, gospodarzem, zamieszkałym ostatnio w Goryniu gm. Jedlińsk, obwodu radomskiego.

Jest on wzrostu średniego, silnej budowy ciała, ma niebieskie oczy, czarne brwi, ciemne włosy, mówi po polsku i rosyjsku; był ubrany w letnią bluzę i długie spodnie, na głowie zaś nosi maciejówkę.

Uprasza się wszystkie Komendy, Sądy, Organy bezpieczeństwa i władze o wdrożenie poszukiwań za zbiegiem, aresztowanie go wrazie przydybania i dostawienie Sądowi c. i k. Komendy obwodowej w Radomiu.

Zakłady Drukarsko-Litograficzne „Jan Kanty Trzebiński“ w Radomiu.

DODATEK

do Dziennika urzędowego.

Rocznik II. Część IX. Wydany i rozesłany I. października 1916.

213.

No: 34.286/16. Z. K.

OBWIESZCZENIE

dotyczące zgłaszania środków przewozowych.

Na podstawie § 5 Rozporządzenia c. i k. Naczelnego Wodza Armii z 22. grudnia 1915, Dz. rozp. L. 48 dotyczącego poboru środków przewozowych dla celów wojskowych (ogłoszone w dzienniku urzędowym Komendy obwodowej III Nr. 81 ex 1916) wzywa się posiadaczy środków przewozowych, aby w terminie od 14. października 1916 do 28 października 1916 (włącznie) zgłosili w odnośnym urzędzie gminnym ilość i rodzaj swych zwierząt wierzchowych, jucznych i pociągowych, następnie swych pojazdów (wozów), nadających się do pociągu za pomocą motorów lub zwierząt wraz z należącymi do nich rzędami (rynsztunkiem), uprzężą i jukami.

Zgłoszenie ma nastąpić o ile możności pisemnie zapomocą kart zgłoszenia, które nabyć można bezpłatnie w urzędzie gminnym, albo także ustnie.

Posiadacze środków przewozowych są obowiązani według § 4 wyżej powołanego Rozporządzenia c. i k. Naczelnego Wodza armii zgłosić w urzędzie gminnym każdą w przedmiocie zgłoszenia, w czasie od zgłoszenia środków przewozowych aż do ich klasyfikacyi zaszłą zmianę a to w ciągu tygodnia od chwili zajścia zmiany.

Powody zwolnienia wymienione w § 10. Rozporządzenia c. i k. Naczelnego Wodza Armii należy podać przy zgłoszeniu środków przewozowych i wpisać w odnośnej rubryce karty zgłoszenia.

Dowodu przyczyn zwolnienia dostarczyć należy urzędowi gminnemu przy oddaniu wypełnionych kart zgłoszenia albo równocześnie przy ustnem zgłoszeniu w urzędzie gminnym.

Powody zwolnienia i potrzebne do tego dowody są uwidocznione w formularzu kart zgłoszenia.

Posiadacze środków przewozowych, którzy powyższym obowiązkom zadość nie uczynią, podlegają przepisom karnym według § 23 wyż powołanego rozporządzenia c. i k. Naczelnego Wodza Armii i ukarani będą—o ile czyn nie podpada pod surowszą karę—grzywnami aż do 3000 koron lub aresztem aż do 3-ch miesięcy, ewentualnie oprócz grzywny także i aresztem aż do miesiąca.

Zaznacza się, że zgłoszenie środków przewozowych jako też i późniejsza klasyfikacya służy jedynie do celów ewidencyjnych a nie ma na celu natychmiastowego poboru tychże.

Radom, dnia 6. października 1916.

C. i k. Komendant obwodowy **Jenerał-Major von MATUSCHKA**.

DRUK. J. GRODZICKI I S-KA RADOM.

Artykuł [illegible]

Załatwienie [illegible] oznajmienia.

Na podstawie oznajmienia nast[illegible] zbadanie ilości i tęgości spirytusu i wódki, po myśli Art. IV.

Ilości spirytusu i wódki, spr[illegible] października 1916 r., dolicza się do zapasów urzędownie zbadanych, natomiast pobrane z Zarządu monopolowego od tychże odejmuje. Wynik urzędowego zbadania i przypadającą opłatę dodatkową wpisuje się w równem brzmieniu do trzech egzemplarzy oznajmienia.

Strona jest obowiązana uiścić wymierzoną opłatę dodatkową w kasie przynależnej c. i k. Komendy Obwodowej w przeciągu dni ośmiu i ma przedłożyć przynależnej c. i k. Komendzie [illegible] egzemplarz [illegible] zaopatrzony datami zapłaty i przechować [illegible] tenże do końca listopada 1916 r.

C. i k. Komenda [illegible] egzemplarze oznajmień datami zapłaty i przedłożyć po jednym egzemplarzu tychże za imiennym spisem przynależnej c. i k. Komendzie Obwodowej najpóźniej do 24-go października 1916 r., natomiast pozostawić u siebie trzecie egzemplarze oznajmień dla celów kontroli i dozoru zapłaty ewentualnych zaległości.

Artykuł VI.

Przetwory [illegible] opłaty dodatkowej, ma odbiorca po przybyciu ich na miejsce przeznaczenia zgłosić przepisowo najpóźniej [illegible]

Artykuł VII.

Osoby podlegające opłacie dodatkowej, mają obowiązek wykazywa[illegible] pod kontrolą skarbową przez pewy[illegible]

[illegible] zaniedbanego przepisowego zgłoszenia zapasu spirytusu lub wódki, pozostającego w dniu 1-go października 1916 r., albo jeżeli ilość oznajmiona wynika[illegible] o 10% od ilości ustalonej, wymierza c. i k. Komenda Obwodowa karę w wysokości dwu- do czterokrotnej [illegible]

Zapasy spirytusu lub wódki przepisowo zgłoszone—o ile są przedmiotem [illegible] 1916 r. [illegible]

DODATEK 2
do Dziennika urzędowego.

Rocznik II. Część IX. Wydanego i rozesłanego 1. października 1916.

SPROSTOWANIE.

Na miejsce nieobowiązującego już rozporządzenia pod l. 192 należy umieścić następujące rozporządzenie:

192 a.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 26-go września 1916 r. Dz. rozp. l. 75.

Wykonanie monopolu spirytusu i wódki (przepis wykonawczy).

Na podstawie §§ 2, 5 i 20 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. Rozp. zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wyjątki z pod monopolu.

Z pod monopolu przywozu i sprzedaży (§ 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii) wyjętą jest wódka, sprowadzona z Monarchii austro-węgierskiej, a wyrobiona z owoców lub z domieszką substancyj roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódka, wyrobiona z owoców na terenie okupacyjnym.

Wódka wprowadzona, wyjęta z pod monopolu, podlega opłacie, którą pobrać należy równocześnie z opłatą cłową i która wynosi przy tęgości do 50 stopni alkoholu 50%, a przy wyższej tęgości 75% stopy cłowej.

Opłatą tą objęte są rządowe opłaty komisyjne.

§ 2.

Ograniczenie sprzedaży.

Osoby upoważnione w myśl § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii do sprzedaży spirytusu lub wódki, mogą sprzedawać tylko taki spirytus lub wódkę, które są wyjęte w myśl § 1 z pod monopolu, albo zostały nabyte od c. i k. Zarządu Wojskowego albo wyrobione ze spirytusu lub wódki, nabytych od c. i k. Zarządu Wojskowego.

§ 3.

Ceny nabycia i oddania spirytusu i wódki, ustanowione przez c. i k. Zarząd Wojskowy— ceny sprzedaży.

Producent oddaje c. i k. Zarządowi Wojskowemu spirytus lub wódkę w stanie surowym po 7 kop., w stanie oczyszczonym po 8,2 kop. za jeden stopień wiadrowy alkoholu, w miejscach dostawy, wskazanych przez c. i k. Zarząd Wojskowy. Ilość i tęgość oddanego płynu oznacza się urzędownie w miejscach odbioru, wskazanych przez c. i k. Zarząd Wojskowy każdemu producentowi.

Wynagrodzenie za rafinowanie ustala się na 1 kop. za stopień wiadrowy alkoholu, zawartego w oddanym i oczyszczonym spirytusie.

Ceny wymienione powyżej i wynagrodzenie za rafinowanie (ustęp 1 i 2) odnoszą się tylko do spirytusu, wyprodukowanego z ziemniaków lub zboża. Spirytusu, wyrobionego z innych płodów (z melasy, buraków), jak również spirytusu, otrzymanego przy fabrykacyi drożdży prasowanych, nie wolno przerabiać na spożycie, lecz jedynie na cele techniczne lub na wywóz za granicę; ceny i wynagrodzenie za rafinowanie tych rodzajów spirytusu ustanowi się w każdym poszczególnym wypadku w razie nabycia ich przez c. i k. Zarząd Wojskowy.

C. i k. Zarząd Wojskowy odstępuje handlarzom koncesyonowanym spirytus lub wódkę po cenie, którą ustali c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo w ten sposób, aby prowizya handlarza nie wynosiła więcej, jak 5% ceny sprzedaży.

Cena sprzedaży ma być uiszczoną w monecie złotej, która policzoną będzie według ogłoszonej wówczas jej wartości przyjęcia. Urząd odbiorczy upoważnia się do przyjmowania ceny sprzedaży w wypadkach godnych uwzględnienia w innej ustawowej monecie.

Cena sprzedaży wynosi 47 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

Powyższa cena sprzedaży niema zastosowania do wódki wyjętej według § 1 z pod monopolu, jak również do wódki, wyrobionej z nabytego od c. i k. Zarządu Wojskowego spirytusu z domieszką substancyj roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.).

§ 4.

Warunki odbioru, oddania i sprzedaży.

Odbiór spirytusu lub wódki od producentów uskuteczniają jedynie organa, upoważnione do tego odnośnymi dekretami c. i k. Zarządu Wojskowego.

Spirytus lub wódka oddaje się handlowi jedynie w stanie oczyszczonym o tęgości 50 lub 95 stopni alkoholu, w ilościach co najmniej jednego wiadra (12.299 litrów), w opieczętowanych i w etykiety zaopatrzonych flaszkach o pojemności 1/40, 1/20 lub 1/4 wiadra, albo w opieczętowanych beczkach lub w innych naczyniach.

Oddanie do handlu uwidacznia się we flaszkach, beczkach lub innych naczyniach, za pomocą etykiet i pieczęci według wzorów, podanych w załączniku A.

Przy sprzedaży w naczyniach zamkniętych muszą być ceny, po których sprzedaje się spirytus lub wódkę, uwidocznione wyraźnie na odnośnem naczyniu. Przy wyszynku musi się obwieścić w lokalu szynkowym ceny za każdą ósmą część litra, względnie za naczynie o mniejszej pojemności, w którem szynkuje się wódkę.

§ 5.

Transport.

Każdemu transportowi spirytusu lub wódki powinno towarzyszyć urzędewe poświadczenie, że odbywa się on albo w wykonaniu prawa monopolowego c. i k. Zarządu Wojskowego, albo za jego zezwoleniem.

Wyjęte z pod przepisu tego są transporty:

1) likieru, rosolisu, rumu, koniaku i t. d. lub wódki, pędzonej z owoców (§ 1 i § 3, ustęp końcowy);

2) spirytusu lub wódki, oddanych już do handlu przez c. i k. Zarząd Wojskowy (§ 4, ustęp 2).

§ 6.

Obowiązki gorzelń, rafineryj i handlarzy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem lub sprzedażą spirytusu lub wódki, mają trzymać się postępowania i przestrzegać wskazań, które wyda każdorazowo c. i k. Zarząd Wojskowy, co do rodzaju wyrobu i obrotu, w sprawie napełniania i rozlewania w naczynia, w sprawie oddania i przyjęcia spirytusu i wódki, wreszcie co do obowiązku wykazywania się.

C. i k. Zarząd Wojskowy może powołać do współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki związki albo zakłady, tudzież ustanowić dla nich obowiązki i pełnomocnictwa.

§ 7.

Zakres koncesyi sprzedaży.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką, podlegających monopolowi, upoważnia do nabywania takich płynów w tych flaszkach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd Wojskowy (§ 4, ustęp 2).

Koncesya na wyszynk upoważnia do nabywania płynów we wszystkich naczyniach w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd Wojskowy, oraz do sprzedaży także w naczyniach niezamkniętych (§ 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii).

Odnośnie do wódki, niepodlegającej monopolowi, upoważnia koncesya do handlu, do nabywania i do sprzedaży wódki we wszystkich naczyniach zamkniętych, używanych w handlu, a koncesya na wyszynk do nabywania w takichże naczyniach i do sprzedaży także w naczyniach niezamkniętych.

§ 8.

Kontyngent dostawy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem spirytusu lub wódki, zgłosić mają najpóźniej do dnia 31-go lipca każdego roku przez Komendy Obwodowe te ilości, które zamierzają z góry wyrobić, względnie przerobić w najbliższym rocznym okresie ruchu (w kampanii), to jest: w czasie od 1-go września jednego do 31-go sierpnia następnego roku. C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo zawiadomi następnie pojedyncze gorzelnie, jakie ilości spirytusu i do których rafineryi dostawić mają. Kontyngent dostawy otrzymają wyłącznie gorzelnie rolnicze według swej zdolności produkcyjnej i w stosunku do wielkości uprawionej roli, należącej do gospodarstwa gorzelni, pod warunkiem, że wywaru otrzymanego przy wyrobie wódki używać będą jako karmy dla bydła.

Gorzelnie i rafinerye, które nie były w ruchu w ubiegłej kampanii, otrzymają tylko wówczas kontyngent dostawy, gdy c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zezwoli na podjęcie ruchu; zezwolenia takiego udzielać się będzie jedynie w miarę rzeczywistej potrzeby.

Przedsiębiorstwa, które dostarczą c. i k. Zarządowi Wojskowemu w ciągu kampanii mniej jak 80% ilości, dostawić się mających, mogą być przez c. i k. Wojskowe Jeneralne

Gubernatorstwo zamknięte, o ile nie udowodnią niemożliwości dostarczenia ilości, odpowiadającej zgłoszeniu.

Paragraf ten nie dotyczy wódki, wyrobionej z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódki, pędzonej z owoców.

§ 9.

Spirytus denaturowany.

Przywóz i sprzedaż spirytusu denaturowanego nie podlega niniejszemu rozporządzeniu i będzie przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo osobnymi przepisami unormowane. Także sposób denaturowania i sprowadzania środka denaturacyjnego będą ustalone.

§ 10.

Zaniki.

Gorzelniom rolniczym przyznaje się opust zanikowy w ilości 2% całorocznej produkcyi. Ten opust zanikowy obejmuje wszystkie straty gorzelni powstałe przy wyrobie, w magazynie i z powodu transportu.

Dalsze bonifikowanie gorzelń niema miejsca.

§ 11.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu, znajdujące się w dniu 1-go października 1916 r. w gorzelniach i rafineryach, będą odebrane przez c. i k. Zarząd Wojskowy po cenie i pod warunkami, które wymienia § 3 niniejszego rozporządzenia.

Opłata monopolowa, uiszczona poprzednio za te ilości, będzie przy odbiorze zwrócona, przyczem przyznaje się dla spirytusu rektyfikowanego dodatek w wysokości 2% na pokrycie strat rafinacyjnych i składowych, zatem po 30.6 kop. za stopień wiadrowy odebranego, rektyfikowanego spirytusu.

Zapasy spirytusu i wódki od jednego wiadra w górę, które znajdują się w dniu 1-go października 1916 r. w magazynach (hurtowniach) i u handlarzy, podlegają opłacie dodatkowej w wysokości 4 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

§ 12.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go października 1916 r.

C. i k. Jenerał-Gubernator Wojskowy: **KAROL KUK, w. r.**

zbrojmistrz polny.

Załącznik A.

C. i k. skarbowa sprzedaż spirytusu

w okupowanem terytoryum

Polski.

Spirytus $\frac{95^0}{50^0}$

.........wiadra, cena . ...R. ....kop.

Cena naczynia .... „ .... „

Razem . ...R. ....kop.

(Stampilia)

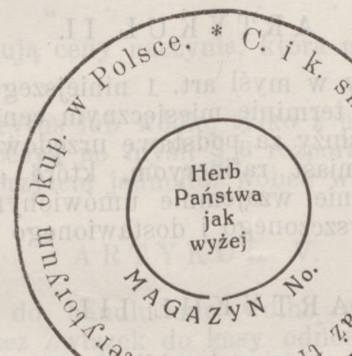
C. i k.

Magazyn

spirytusu

No. ________

W ________

I. Dodatek do № 192. a.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 26-go września 1916 r. Dz. rozp. l. 76.

Nr. 107.551/F. A.

Powołanie Związku przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie do współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki.

W odniesieniu do § 6. rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia września 1916 r., Dziennik rozporządzeń Nr. 75, dotyczącego wykonania monopolu spirytusu i wódki (przepis wykonawczy) zarządza się, co następuje:

ARTYKUŁ I.

Związek przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie ma na terenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie odbierać stopniowo z gorzelń spirytus w ilościach, które zostały jako kontyngent przyznane i podane do wiadomości pojedynczym gorzelniom przez c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe w myśl § 8 wymienionego wyżej przepisu wykonawczego.

Związek ma odbierać spirytus w tych rafineryach, którym c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe dotyczące gorzelnie przydzieliło, na podstawie umów, zawartych poprzednio dla rektyfikowania spirytusu między Związkiem a rafineryami.

Związek ma przedłożyć te umowy c. i k. Jenerał-Gubernatorstwu wojskowemu najpóźniej do czasu, w którym nastąpi ogłoszenie kontyngentu, udzielonego gorzelniom. Także o umowach, zawartych dodatkowo z rafineryami, tudzież o zmianach w przedłożonych poprzednio umowach, ma być c. i k. Jenerał-Gubernatostwo wojskowe zawiadomione.

W razie zapotrzebowania spirytusu dla celów wojskowych mają gorzelnie względnie Związek przedsiębiorców gorzelń dostawić spirytus przedewszystkiem i bezwłocznie c. i k. Zarządowi wojskowemu, i to: spirytus surowy po cenie 7 kop. loko stacya kolejowa, zaś spirytus rektyfikowany po cenie 8.2 kop. loko rafinerya, za stopień wiadrowy alkoholu.

W wypadku takim badać się będzie ilość i tęgość spirytusu surowego w gorzelni, zaś spirytusu rektyfikowanego w rafineryi.

Związek ma podać do wiadomości odnośnych Komend Obwodowych spis osób, zajetych przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Osoby te muszą być pełnoletnie i nieposzlakowane i mają się zgłosić do odnośnej Komendy Obwodowej w celu otrzymania dekretu upoważniającego (§ 4, ustęp 1. przepisu wykonawczego). Związek odpowiada za czynności i zaniedbania wszystkich organów, zaopatrzonych dekretami upoważniającymi, tudzież za to, aby żadne inne osoby nie były zajęte wykonywaniem egzekutywy względem stron.

ARTYKUŁ II.

Za spirytus surowy, odebrany w myśl art. 1 niniejszego rozporządzenia ma Związek uiścić poszczególnym gorzelniom w terminie miesięcznym cenę, ustanowioną w § 3, ustęp 1 przepisu wykonawczego, przyczem służy za podstawę urzędowe zbadanie ilości i tęgości spirytusu dokonane w rafineryi; natomiast rafineryom, które otrzymały surowy spirytus do oczyszczenia, płaci Związek w terminie wzajemnie umówionym 1 kop., tytułem kosztów rafinowania za stopień wiadrowy oczyszczonego i dostawionego spirytusu.

ARTYKUŁ III.

Związek ma oddawać handlowi spirytus i wódkę w stanie, w rodzaju w ilościach, przewidzianych w § 4, ustęp 2 przepisu wykonawczego po cenach, które c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe ustanowi na podstawie § 3, ustęp 4 tegoż przepisu i organom Związku każdorazowo do wiadomości poda.

Wiele spirytusu lub wódki w stanie oczyszczonym może przejść do handlu, oblicza się z ilości spirytusu surowego, odebranego do rektyfikacyi.

Na 100% spirytusu surowego, odebranego do rektyfikacyi, policza się 96% spirytusu rektyfikowanego pierwszej jakości; 4% odpada na wszelkie zaniki (straty rafinacyjne, składowe, transportowe i przy rozlewie) i na uboczne produkta rektyfikacyjne (fuzle, etery i t. d.).

Całkowity obrachunek zaników i ubocznych produktów rektyfikacyjnych odbędzie się po ukończeniu kampanii § 8 przepisu wykonawczego), mianowicie w pierwszych dniach września, albo też z dniem zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Związek ma zapłacić Zarządowi wojskowemu za każdy ubytek, znaleziony przy obrachunku, a przekraczający dozwoloną miarę, należytość wynoszącą 34 kop. od stopnia wiadrowego alkoholu, do kasy c. i k. Komendy Obwodowej w przeciągu trzech dni.

Uboczne produkta rektyfikacyjne (etery, fuzle, wody płóczkowe i t. d.) pozostają własnością Związku, nie wolno ich jednak przerabiać na wódkę do picia.

Spirytus lub wódka gotowe do handlu wytrzymać muszą następującą próbę:

10 części spirytusu oczyszczonego o tęgości conajmniej 95% miesza się z 9 częściami kwasu siarkowego o ciężarze właściwym 1.84; mięszanina ta ogrzana do wrzenia, ma pozostać bezbarwną.

ARTYKUŁ IV.

Związek ma dostawiać spirytus lub wódkę, gotowe do handlu, z rafineryi do magazynów (hurtowni), założonych przez Związek, gdzie następuje przelanie do naczyń pod dozorem organów skarbowych, w umyślnie na ten cel urządzonych rozlewniach, przyczem należy dokładnie przestrzegać postanowień § 4 przepisu wykonawczego.

Związek ma utrzymywać na składzie w magazynach stały zapas wyrobów wódczanych we wszystkich przepisanych miarach, odpowiadający bieżącemu zapotrzebowaniu.

Na etykietach, przewidzianych przepisem wykonawczym, mają być uwidocznione następujące ceny sprzedaży:

a) przy 50-stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości 1 wiadra	23 R. 50 kop.
„ flaszkach objętości 1/40 wiadra	— „ 59 „
„ „ „ 1/20 „	1 „ 18 „
„ „ „ 1/4 „	5 „ 88 „

b) przy 95-stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości 1 wiadra	44 R. 65 kop.
„ flaszkach objętości 1/40 wiadra	1 „ 12 „
„ „ „ 1/20 „	2 „ 24 „
„ „ „ 1/4 „	11 „ 17 „

Powyższe kwoty nie obejmują ceny naczynia, która ma być uwidoczniona na etykietach obok ceny napoju.

Związek może oddawać spirytus lub wódkę tylko z magazynów i tylko takim handlarzom, którzy wykażą się koncesyą po myśli § 6 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii; postępowanie Związku ma być przytem jednolite wobec wszystkich handlarzy rejonu, przydzielonego hurtowni.

ARTYKUŁ V.

Spirytusu przeznaczonego do handlu nie wolno wywozić z rafineryi do magazynów (rozlewni) przed uiszczeniem przez Związek do kasy odnośnej c i k. Komendy Obwodowej opłaty w wysokości 34 kop. za każdy, wywieść się mający stopień wiadrowy alkoholu.

Ta opłata stanowi sumę ryczałtową czystego dochodu, który wpłynie do c. i k. Zarządu wojskowego.

Reszta ustanowionej ceny sprzedaży jest nieograniczoną własnością Związku, jako zwrot uiszczonej za spirytus surowy ceny, kosztów rafinowania, zaników, wydatków na transport i wszystkich innych kosztów Zarządu.

ARTYKUŁ VI.

Związek ma uskuteczniać wpłaty do c. i k. Zarządu wojskowego monetą złotą i walutą rosyjską w tych rozmiarach, w jakich pobiera ją za oddane ilości spirytusu lub wódki.

ARTYKUŁ VII.

Związek ma przestrzegać dokładnie wszystkich ustawowych przepisów, dotyczących wyrobu i rafinowania spirytusu i wódki, przewozu, przelewu, wypłaty, prowadzenia ksiąg i rachunków, przedkładania sprawozdań i t. d., ma także na polecenie c. i k. Jenerał-Gu-

bernatorstwa wojskowego prowadzić dalsze książki i zapiski, tudzież przedkładać sprawozdania i wykazy.

Organa c. i k. Zarządu wojskowego mogą wykonywać prawo dozoru, przewidziane w § 11 ustęp 2 rozporządzenia Najwyższego Wodza Armii, nad wszystkiemi agendami Związku i jego członków.

ARTYKUŁ VIII.

Związek ma przy prowadzeniu wszystkich agend dawać pewność, że istotnie rozporządzenie Najwyższego Wodza Armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r. i przepis wykonawczy c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z 26-go września 1916 r. ściśle przestrzegane będą i że wszystkie ilości spirytusu i wódki, nabyte w drodze przemytnictwa lub innych oszukańczych machinacyi, dostawione będą do urzędowego zajęcia.

ARTYKUŁ IX.

Dla zabezpieczenia wykonania wszystkich zarządzeń c. i k. Zarządu Wojskowego, ma Związek dostarczyć c. i k. Wojskowemu Jeneralnemu Gubernatorstwu kaucyi w kwocie 50.000 koron i złożyć ją gotówką lub w papierach pupilarnych najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo może w razie przekroczeń nakładać na Związek, względnie na te organa jego, które winę ponoszą, kary porządkowe od 10 do 1000 Rubli.

Kaucya powyższa stanowi porękę za niezapłacone kary.

Za wszelkie szkody, przewyższające powyższą kaucyę a wynikłe dla c. i k. Zarządu Wojskowego przez niewypełnienie przez Związek lub jego organa postanowień niniejszego rozporządzenia, ręczy Związek całym swoim majątkiem i przedsiębiorstwami spirytusowymi swych członków, dalej każdy przedsiębiorca gorzelni przynależnem gospodarstwem rolnem i innym majątkiem, w stosunku do wywiezionego z przedsiębiorstwa swego spirytusu lub wódki.

Kaucya będzie zwrócona Związkowi zaraz po zwolnieniu Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, względnie po wypełnieniu wszystkich jeszcze płynnych zobowiązań.

ARTYKUŁ X.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go października 1916 r. o ile Związek do tego dnia zaprowadzi wszystkie urządzenia, potrzebne do wykonania monopolu.

W razie nie dotrzymania tego terminu nakłada się na Związek karę w kwecie 100 Rubli za każdy dzień opóźnienia, o ile Związek nie udowodni, że niedotrzymanie terminu powstało bez jego winy.

ARTYKUŁ XI.

W razie zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, ma Związek oddać c. i k. Zarządowi wojskowemu zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w rafineryach, po cenie następującej za stopień wiadrowy alkoholu:

a) za spirytus surowy w rafineryi . . . . 7 kop.

b) za spirytus rafinowany w rafineryi . . . . 8.2 „

Do zbycia spirytusu lub wódki, znajdujących się w magazynach (rozlewniach), koncesyonowanym sprzedawcom, ustanowi się odpowiedni przeciąg czasu.

W razie zniesienia c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce nie mają zastosowania postanowienia poprzedniego ustępu, dotyczące oddania zapasów spirytusu i wódki.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy: **KAROL KUK**, w. r.

zbrojmistrz polny.

2. Dodatek do Nr. 192 a.

Postanowienia, dotyczące uiszczenia opłaty dodatkowej z powodu wykonania monopolu spirytusu i wódki (§ 11 przepisu wykonawczego z 26-go września 1916 r.).

Artykuł I.

Przedmiot opłaty dodatkowej.

Zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w dniu 1-go października 1916 r. w magazynach (hurtowniach, składach) i u handlarzy (łącznie z szynkarzami), które przeszły do wolnego obrotu z przeznaczeniem na sprzedaż, podlegają opłacie dodatkowej po 4 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

Artykuł II.

Uwolnienie z pod opłaty dodatkowej.

Opłacie dodatkowej nie podlegają wszystkie ilości przetworów ze spirytusu i wódki: a) wprowadzone z Monarchii austro-węgierskiej, a wyjęte z pod monopolu (§ 1 przepisu wykonawczego), dalej b) nabyte przez c. i k. Zarząd Wojskowy, jak również c) będące własnością gospodarstw domowych, a nie przeznaczone do sprzedaży, dalej d) znajdujące się w magazynach i u handlarzy poniżej jednego wiadra absolutnego alkoholu.

Artykuł III.

Oznajmienie.

Osoby posiadające zapasy przetworów ze spirytusu lub wódki, które podlegają opłacie dodatkowej według Art. I., mają zgłosić w przynależnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej najpóźniej do 6-go października 1916 r. pisemnie na trzech egzemplarzach ilość i tęgość, tudzież miejscowość i miejsce przechowania zapasów, według stanu z dnia 1-go października 1916 r.

Organ skarbowy ma zbadać ścisłość dat doręczonego oznajmienia i potwierdzić na wszystkich trzech egzemplarzach dzień doręczenia. Oznajmienia skrobane, poprawiane lub niekompletne należy odrzucić.

Jeden egzemplarz oznajmienia zwraca się stronie.

Artykuł IV.

Zbadanie ilości i tęgości.

Ilość przetworów spirytusu lub wódki, będących w zapasie, ustala się według rzeczywistej pojemności poszczególnych naczyń, a przy naczyniach niepełnych przez obliczenie kubiczne.

Przy naczyniach tej samej wielkości oznacza się zawartość jednego naczynia z każdej wielkości; obliczenie ilości następuje potem rachunkowo przez pomnożenie zawartości przez ilość naczyń.

Tęgość przetworów ze spirytusu i wódki, podlegających oznajmieniu, oblicza się na podstawie następujących liczb przeciętnych:

1.	dla spirytusu	90 stopni alkoholu
2.	„ esencyi spirytusowych	70 „ „
3.	„ rumu, koniaku, śliwowicy, wódki francuskiej . .	60 „ „
4.	„ zwykłej wódki do picia i dla innych przyrządzanych, jednak nie słodzonych wódek	50 „ „
5.	„ likieru, rosolisu i innych wódek słodzonych . . .	35 „ „

Artykuł V.

Załatwienie oznajmienia.

Na podstawie oznajmienia następuje urzędowe zbadanie ilości i tęgości spirytusu i wódki, po myśli Art. IV.

Ilości spirytusu i wódki, sprzedane od dnia 1-go października 1916 r., dolicza się do zapasów urzędownie zbadanych, natomiast pobrane z Zarządu monopolowege od tychże odejmuje. Wynik urzędowego zbadania i przypadającą opłatę dodatkową wpisuje się w równem brzmieniu do trzech egzemplarzy oznajmienia.

Strona jest obowiązana uiścić wymierzoną opłatę dodatkową w kasie przynależnej c. i k. Komendy Obwodowej w przeciągu dni ośmiu i ma przedłożyć przynależnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej egzemplarz oznajmienia, zaopatrzony datami zapłaty i przechować tenże do końca listopada 1916 r.

C. i k. Komenda posterunku Straży Skarbowej ma zaopatrzyć obydwa zatrzymane egzemplarze oznajmień datami zapłaty i przedłożyć po jednym egzemplarzu tychże za imiennym spisem przynależnej c. i k. Komendzie Obwodowej najpóźniej do 24-go października 1916 r., natomiast pozostawić u siebie trzecie egzemplarze oznajmień dla celów kontroli i dozoru zapłaty ewentualnych zaległości.

Artykuł VI.

Transport.

Przetwory ze spirytusu i wódki, będące w transporcie w czasie poboru opłaty dodatkowej, ma odbiorca po przybyciu ich na miejsce przeznaczenia zgłosić przepisowo najpóźniej do dni trzech w odnośnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej i zapłacić przypadającą opłatę dodatkową. Do tych transportów odnoszą się również postanowienia Art. V.

Artykuł VII.

Prawo kontroli.

Osoby, podlegające opłacie dodatkowej, mają obowiązek wykazywania po koniec listopada 1916 r. poboru swoich zapasów spirytusu i wódki i znajdują się w tym względzie pod kontrolą skarbową przez powyższy okres czasu.

Artykuł VIII.

Postanowienia karne.

Jeżeli zaniedbano przepisowego zgłoszenia zapasu spirytusu lub wódki, posiadanego w dniu 1-go października 1916 r., albo jeżeli ilość oznajmiona była mniejszą o 10% od znalezionej, wymierza c. i k. Komenda Obwodowa karę w wysokości dwu- do czterokrotnej ukróconej opłaty dodatkowej, a zapasy niezgłoszone do dnia 6-go października 1916 r. ogłasza się za przepadłe.—W razie nieuiszczenia opłaty dodatkowej należy zawiesić odpowiednią karę aresztu.

Zapasy spirytusu lub wódki przepisowo zgłoszone—o ile są przedmiotem skarbowego monopolu sprzedaży napojów—można sprzedawać do włącznie 15-go października 1916 r. na podstawie dotychczasowych koncesyi bez umyślnego upoważnienia.

DRUK. J. GRODZICKI I S-KA RADOM.